

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bárándy Zsuzsanna ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 3.M.834/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.325/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.325/2006/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 3.M.834/2005/19. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 40.000 /negyvenezer/ forint együttes másodfokú- és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 172.800 /egyszázhetvenkettőezer-nyolcszáz/ forint együttes másodfokú- és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltató 2005. május 6-án kelt rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörébe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 3.M.834/2005/19. számú ítéletével megállapította a rendkívüli felmondás jogellenességét, és az alperest elmaradt munkabér és kártérítés megfizetésére kötelezte, egyebekben a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. október 6-án kelt munkaszerződése értelmében igazgatói munkakört töltött be az alperesnél, ahol a munkáltatói

jogkör gyakorlója házastársa, dr. H. E. volt. A felek között a házasság 2005. év elejére megromlott, a felperes 2005. február 26-án elköltözött a közös lakásból. A felperes és az alperesi ügyvezető 2005. április 27-én négyszemközti megbeszélést tartott a közöttük fennálló vagyoni kérdések rendezése érdekében, majd ugyanezen a napon a délutáni órákban vezetői értekezlet tartására került sor. Az itt elhangzottakról készült emlékeztető szerint az ügyvezető arról tájékoztatta a megjelenteket, hogy a felperes új céget kíván létrehozni, és munkavállalókat akar elvinni. A 2005. május 3-án tartott megbeszélésről készített emlékeztető szerint a felperes azt közölte, hogy „ennek a cégnek tönkre kell mennie”, a felperes máshol fog tevékenykedni, ahová dolgozókat visz magával. A felperes jogi képviselője 2005. május 4-én kelt levelében arról tájékoztatta az ügyvezetőt, hogy a felperes a kialakult helyzetben munkáját nem tudja ellátni, és kérte a munkáltatótól annak biztosítását, hogy a megfelelő munkavégzés a felperes számára lehetővé váljon.

Az alperes a 2005. május 6-án kelt rendkívüli felmondásával szüntette meg a felperes munkaviszonyát azon indokolással, hogy a felperes 2005. április 27-én bejelentette, miszerint 2005. május 1-jétől saját porszóró üzemet kíván üzemeltetni, és addig azért jár dolgozni, hogy üzleti információkat vigyen el; a kft. néhány alkalmazottját magával kívánja vinni; 2005. május 3-ai megbeszélésen kijelentette, hogy leállítja az üzemet, mert a kft.-nek tönkre kell mennie.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felek magánjellegű problémáikat nem tudták a munkavégzésüktől elválasztani, és erről a cég középvezetői is tudtak. Az emlékeztetőben szereplő állításokat a felperes magatartása, tevékenysége, munkavégzésével összefüggő döntései nem támasztották alá, éppen az volt megállapítható, hogy feladatait a kft. tevékenységi körén belül, annak érdekében látta el. A felperes által alapított gazdasági társaságot 2005. június 7-én jegyezték be a cégnyilvántartásba, így nem állapítható meg, hogy versenytevékenységet folytatott volna a munkáltatóval munkaviszonyának fennállása alatt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.325/2006/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét – fellebbezett részében – megváltoztatta, a keresetet elutasította, és a felperest együttes első-, és másodfokú perköltség fizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését követően megállapította, hogy bizonyítottan elhangzott a felperes részéről, miszerint az alperesi cégnek „tönkre kell mennie”, és igazolt, hogy a galvánüzem leállítására törekedett, amellyel megsértette az Mt. 3. §-ának (5) bekezdésében írt szabályt. Annak hangoztatása, hogy saját, az alpereséhez hasonló tevékenységet folytató céget alapít,

amelyhez a jelenlegi munkáltatójától toboroz dolgozókat és az alperes egyik üzemét leállítja, alkalmas volt az alperes gazdasági érdekeinek veszélyeztetésére. A 2005. április 27-ei konfliktus kirobbanása után csak május 2-án tett dr. H. E. a szerződéses partnerek felé olyan intézkedést, amelyek ténylegesen korlátozták a felperes önállóságát, de ez sem eredményezhette a felperes munkavégzésének ellehetetlenülését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendkívüli felmondás indokai valósak voltak és okszerűen vezettek a felperes munkaviszonya megszüntetéséhez.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Érvelése szerint a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében írt mérlegelési jogkörét kirívóan okszerűtlenül gyakorolta és helytelenül alkalmazta az Mt. 3. §-ának (5) bekezdésében foglaltakat. Hivatkozása szerint a munkaviszony fennállása alatt konkurens vállalkozást nem alapított, céget csak munkaviszonya rendkívüli felmondással történő megszüntetése után, megélhetése biztosítása érdekében létesített, ahová munkavállalót az alperestől nem vitt el. Az alperesi társaságnál 2005. április 25-én nagy értékű technológiai telepítésbe kezdett, amellyel a cég termelőképességét kívánta előmozdítani nagyobb bevétel lehetőségének megteremtésével, amely arra utal, hogy jogviszonya fenntartására törekedett.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Érvelése szerint az az álláspont, miszerint a másodfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva a felperesi elképzeléssel ellentétesen döntött, önmagában felülvizsgálati eljárás alapja nem lehet.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során (Pp. 206. §) helytállóan indult ki abból a tényből, hogy a felperes és az ügyvezető igazgató közötti házasság megromlását követően a felek magánjellegű problémáikat, illetőleg anyagi természetű vitájukat nem tudták a munkavégzésüktől elvonatkoztatni, azok a felperes munkaviszonyára kihatással voltak.

A másodfokú bíróság tévesen értékelte a felperes azon - emlékeztetőben rögzített - kijelentését, hogy a cégnek „tönkre kell mennie”, mivel a meghallgatott tanúk nem igazolták, miszerint a felperes munkaviszonyának fennállása alatt nem a cég érdekében tevékenykedett, hanem éppen annak ellehetetlenítésére törekedett. Á. A. tanúvallomása szerint a felperes csupán azt állította, hogy

nem kíván a cégnél maradni, ha „nem hagyják ott dolgozni” (14. sorszámú jkv. 9. oldal 3. bekezdés). „Említette a felperes, hogy leállítja az üzemet ..., tönkre kell mennie a cégnek..., azt is hozzáfűzte, ha ő elmegy” (14. sorszámú jkv. 11. oldal 7. bekezdés). Ezen felperesi kijelentés alapján, csupán az nyert igazolást, hogy a munkavállaló – fokozott indulati állapotban – kilátásba helyezte végzettségének és hosszú idő alatt szerzett szakmai tapasztalatainak megfelelően új cég alapításának lehetőségét, amennyiben a munkáltató nem biztosítja számára a megfelelő munkavégzés feltételeit, és ennek lehet a következménye a cég „tönkremenetele”.

A perben nem volt vitás, hogy az alperesi ügyvezető 2005. május 2-án a szerződéses partnerek felé olyan intézkedéseket tett, amelyek a felperes jogkörét korlátozták. Ezt követően fordult levéllel a munkavállaló jogi képviselője az alpereshez, és a helyzet megoldását kezdeményezte a felperes megfelelő foglalkoztatása mellett. Mindebből következően az nyert megállapítást, hogy a felperes még 2005. május 4-én is a munkaviszonya rendezésére, és nem új cég alapítására törekedett. Ezt támasztja alá azon felperesi érvelés is, amely szerint új beruházás (fújóberendezés) beindítása történt az alperesnél ezen időszakban a felperes közreműködése mellett, és ezt a ténytet az alperes nem cáfolta, Á. A. pedig megerősítette a tanúvallomásában (14. sorszámú jkv. 12. oldal 4. bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállónan állapította meg, hogy a felperest az alperes folyamatosan korlátozta munkavégzése során. Ezt támasztotta alá Zs. A. tanúvallomásában, aki úgy vallott, hogy „nekem az volt a benyomásom, hogy ellehetetlenítették az ő helyzetét a cégnél ...köztudomású volt a vállalkozók körében, ő a cégnél ellátta a „karmesteri” szerepet, és ezt a lehetőséget, illetőleg feladatot kivették a kezéből” (16. sorszámú jkv. 5. oldal 2. bekezdés).

A bizonyítási eljárás során ugyancsak nem nyert igazolást, miszerint a felperes új vállalkozása beindításáról az alperes partnereit értesítette volna, dr. L. Zs.-né és Cs. J. P. egyezően vallotta, hogy a felperes nem közölte velük az alperesi cég leállítását, illetve új vállalkozása beindítását (16. sorszámú jkv.).

Az elsőfokú bíróság azt is helytállónan állapította meg, hogy a felperes által létrehozott gazdasági társaságot 2005. június 7-én jegyezték be a cégnyilvántartásba, így a felperes munkaviszonya megszűnéséig nem folytatott versenytevékenységet. Az alperes nem bizonyította (Pp. 164. §) azt a körülményt sem, hogy a felperes újonnan létrehozott vállalkozásában olyan munkavállalókat alkalmazott, akik korábban az alperes alkalmazásában álltak.

A munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel a munkáltatója jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné, tekintettel kell lennie a munkáltató érdekeire és azt egyébeken mellett más munka vállalásával, illetve egyéb magatartással nem veszélyeztetheti. Adott esetben a munkáltató által készített emlékeztetőben szereplő felperesi kijelentések nem támasztották alá magatartását, a felperes a munkaviszonya fennállása alatt helyzete rendezésére törekedett, a munkáltató érdekében járt el, így munkaviszonyának az Mt. 96. § (1) bekezdésében foglaltak alapján történő megszüntetése jogellenes volt.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.325/2006/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 3.M.834/2005/19. számú ítéletét helybenhagyta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes együttes másodfokú- és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes az együttes másodfokú- és a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. március 12.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő